

18.01.2019). 9. Pro zatverdzhennia Tipovoho polozhennia pro terytorialni orhany ministerstva ta inshoho tsentralnoho orhanu vykonavchoi vlady: postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 25.05.11 r. № 563 – URL // <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/563-2011-%D0%BF> (data zvernennia 18.01.2019).

Derets V.A. Administrative law principles' of the reform of local executive authorities

Local executive authorities are local state administrations and territorial bodies of central executive authorities (hereinafter - CEB). In Ukraine, within the framework of the reform of public administration, the reform of the CEB, in the first instance of the ministries, is continuing. The next step in reforming the system of executive power should be the reform of the territorial bodies of the CEB. The reform of local state administrations has been planned within the framework of decentralization reform. Therefore, the task of the science of administrative law is to analyze the problems that exist in the activities of local executive authorities and to develop scientific approaches on the ways of their solution. This will contribute to the improvement of the functioning of not only these bodies, but also of the whole system of executive authorities, of which they are part.

Within the limits of its authority, the local state administration exercises executive power in the territory of the corresponding administrative-territorial unit, and also implements the powers delegated to it by the relevant council. In the context of reform on power decentralization, both the appointment and the organizational structure of local state administrations should be changed. According to experts, there should be functioning or substantially reformed local state administrations, or created prefectures. The functions of prefects are divided into three categories: 1) general management, including authority over local CEB bodies; 2) supervision over the activities of local self-government bodies; 3) safety and protection of the population. We agree with the view that the system of local government bodies should be revised, in particular, doubts about the expediency of the existence of district state administrations and, therefore, prefects at this level.

Territorial bodies of the CEBs can be currently established by both ministries and other CEBs. Ministries as bodies of state policy formation will not require territorial bodies. Territorial authorities should be in those CEBs that implement a state policy.

Consequently, the reform of public administration should also cover local executive authorities.

Key words: *local executive authorities, local state administrations, territorial bodies of central executive authorities, ministries, reform, decentralization of power.*

DOI: 10.33663/0869-2491-2019-30-312-319

УДК 347.73+351.72:336.148(477)

Н. В. ВОРОТИНА,
кандидат юридичних наук, доцент

**ПАРЛАМЕНТСЬКИЙ КОНТРОЛЬ У БЮДЖЕТНІЙ СФЕРІ:
ТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ ТА ОСОБЛИВОСТІ
ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ**

На основі комплексного аналізу поглядів науковців – фахівців у галузі конституційного, адміністративного, фінансового права та державного управління дослідже-

но теоретичні засади парламентського контролю у бюджетній сфері, його сутність та зміст. Визначені контрольні повноваження Верховної Ради України, її комітетів, народних депутатів. Сформульована позиція автора щодо місця Рахункової палати в системі органів парламентського контролю. Зроблено висновки щодо вдосконалення правового регулювання парламентського контролю у бюджетній сфері.

Ключові слова: державний контроль, парламентський контроль, фінансовий контроль, Верховна Рада України, комітети Верховної Ради України, комітет Верховної Ради України з питань бюджету.

Воротина Н. В. Парламентский контроль в бюджетной сфере: теоретические проблемы и особенности правового регулирования

На основе комплексного анализа взглядов ученых – специалистов в области конституционного, административного, финансового права и государственного управления исследованы теоретические основы парламентского контроля в бюджетной сфере, его сущность и содержание. Определены контрольные полномочия Верховной Рады Украины, ее комитетов, народных депутатов. Сформулирована позиция автора о месте Счетной палаты в системе органов парламентского контроля. Сделаны выводы по совершенствованию правового регулирования парламентского контроля в бюджетной сфере.

Ключевые слова: государственный контроль, парламентский контроль, финансовый контроль, Верховная Рада Украины, комитеты Верховной Рады Украины, Комитет Верховной Рады Украины по вопросам бюджета.

Vorotina Nataliia. Parliamentary control in the public sector: theoretical problems and features of legal regulation.

Based on a comprehensive analysis of the views of scientists - experts in the field of constitutional, administrative, financial law and public administration, the theoretical foundations of parliamentary control in the budget sphere, its essence and content are investigated. Control powers of the Verkhovna Rada of Ukraine, its committees, people's deputies are determined. The author's position on the place of the Accounts Chamber in the system of parliamentary control bodies is formulated. Conclusions on improvement of the legal regulation of parliamentary control in the public sector are made.

Key words: state control, parliamentary control, financial control, Verkhovna Rada of Ukraine, committees of the Verkhovna Rada of Ukraine, Committee of the Verkhovna Rada of Ukraine on budget issues.

Питання побудови та функціонування бюджетної системи у різних країнах світу завжди привертають особливу увагу, оскільки від вдалого їх вирішення часто залежить те, чи можливий подальший розвиток держави та суспільства, або ж вони перебуватимуть у стані стагнації. Як відомо, за рахунок бюджетних коштів забезпечується фінансування органів законодавчої та виконавчої влади, правоохоронної та судової систем, оборонної, медичної, освітньої, наукової сфер, органів місцевого самоврядування тощо. Законом про Державний бюджет України та рішенням про місцеві бюджети встановлюється, яким саме буде обсяг коштів у планованому бюджетному році та на які потреби їх буде виділено. Згодом, у процесі виконання бюджетів, дуже важливим є законне, цільове та раціональне використання фінансових ресурсів. Саме тому контроль на усіх стадіях бюджетного процесу відіграє надзвичайно важливу роль.

Парламент (Верховна Рада) України має доволі широкий контрольні повноваження у бюджетній сфері. Крім того, комітети Верховної Ради (особливо ко-

мітети з питань бюджету та з питань фінансової політики і банківської діяльності, з питань податкової та митної політики, з питань економічної політики тощо) з огляду на специфіку їх діяльності також наділені важливими функціями щодо здійснення контролю. Народні депутати здійснюють контроль у даній сфері за допомогою депутатських запитів та депутатських звернень. Особливі повноваження щодо контролю за бюджетними коштами має Рахункова палата.

Зазначимо, що дослідженню теоретичних і правових засад контролю (зокрема, парламентського, фінансового, бюджетного), визначенню його видів залежно від різних критеріїв, засадам здійснення контролю у бюджетній сфері безпосередньо Верховною Радою України, її комітетами, народними депутатами, Рахунковою палатою у своїх роботах приділяли увагу науковці, як фахівці у галузі фінансового права, так і деяких суміжних галузей (конституційного, адміністративного права, економіки, державного управління тощо), серед яких необхідно виділити О. Ф. Андрійко, Ю. Г. Барабаша, Д. А. Бекерську, Л. К. Воронову, О. П. Гетманець, О. Ю. Грачову, Я. М. Казюк, О. А. Кузьменко, М. П. Кучерявенка, О. О. Майданник, О. А. Музику-Стефанчук, Г. А. Нечай, О. П. Орлюк, Л. А. Савченко, В. Д. Чернадчука та деяких інших. Враховуючи те, що в останнім часом в Україні здійснюється цілий ряд важливих реформ, що наша держава впевнено рухається по шляху європейської інтеграції, адаптуючи законодавство до стандартів Європейського Союзу, тематика фінансово-парламентського контролю є актуальною та потребує подальшого поглибленого дослідження.

Метою статті є дослідження теоретичних і правових засад та особливостей парламентського контролю у бюджетній сфері, виявлення теоретичних проблем і недоліків правового регулювання цих питань, а також вироблення шляхів їх усунення.

Контроль є предметом дослідження багатьох галузей права та інших суміжних наук. Так, фахівці у галузі державного управління¹ визначають контроль як процес, що повинен забезпечити відповідність функціонування об'єкта управління прийнятим управлінським рішенням і спрямований на успішне досягнення поставленої мети. Сутність контролю полягає у здійсненні цілеспрямованого впливу на об'єкти управління, який передбачає систематичний нагляд, спостереження за їх діяльністю для виявлення відхилень від встановлених норм, правил, вимог чи завдань у процесі їх виконання.

Характеризуючи державний контроль, вчені-адміністративісти² наголошують, що він є однією з основних функцій державних органів, дає змогу отримувати достовірну й об'єктивну інформацію про фактичний стан справ на підконтрольному об'єкті, про стан виконання законів і державної дисципліни, про хід виконання відповідних рішень і рекомендацій, вживати оперативних заходів щодо запобігання, виявлення та припинення дій, які суперечать встановленим державою нормам.

Класифікація державного контролю є доволі різноманітною. Так, серед його видів (залежно від суб'єктів контролю) традиційно виділяють парламентський контроль. Конституціоналісти вважають, що парламентський контроль є особливим видом державного контролю, який здійснюється Верховною Радою України на підставі Конституції і законів України, що дає змогу парламентаві отримувати достовірну й об'єктивну інформацію про фактичне виконання

своїх обов'язків і повноважень відповідними органами влади та їх посадовими особами, належним чином реагувати на виявлені порушення і, відтак, спрямований на забезпечення конституційної законності та державної дисципліни у сферах їх безпосередньої владно-управлінської діяльності³.

Крім того, представниками науки конституційного права ґрунтовно проаналізована контрольна функція парламенту України. Так, на основі дослідження понять «функції держави», «функції органів державної влади», виходячи із визначених характерних ознак й елементів функції парламентського контролю, О. О. Майданник запропоновано авторське визначення поняття «функція парламентського контролю»⁴ – це одна із основних функцій Верховної Ради України, що охоплює всі напрями і види її контрольної діяльності, реалізується у визначених Конституцією та законами України межах і проявляється у здійсненні парламентом юридично значущих дій, спрямованих на визначення ступеня відповідності діяльності та правових актів підконтрольних суб'єктів законам України, шляхом виявлення, отримання, аналізу, узагальнення отриманих даних, інформації з питань контролю, її оцінки на основі зіставлення із приписами закону, та, при виявленні порушень, – застосуванні встановлених у законодавстві санкцій та інших заходів впливу щодо усунення виявлених порушень і запобігання їх у майбутньому.

Залежно від сфери, що контролюється, одним із видів контролю є фінансовий контроль. У своїх наукових працях фахівці у галузі фінансового права формулюють його визначення. Так, на думку Л. К. Воронової⁵, фінансовий контроль – це регламентована правовими нормами діяльність державних і муніципальних та інших публічних органів з перевірки своєчасності і точності планування, обґрунтованості і повноти надходження коштів у відповідні фонди, правильності та ефективності їх використання. Л. А. Савченко вважає⁶, що державний фінансовий контроль – вид публічного фінансового контролю, що спрямований на забезпечення інтересів держави, охоплює всі операції пов'язані з рухом публічних коштів, інших публічних фінансових ресурсів, що належать державі, та здійснюється органами державної влади та управління, а також спеціалізованими державними органами фінансового контролю, у тому числі внутрішніми службами державних органів, підприємств, установ, організацій.

Зазначимо, що науковці, які досліджують проблеми державного управління (зокрема, Я. М. Казюк⁷) також наголошують, що серед видів контролю одне з провідних місць належить фінансовому контролю, який уособлює комплексну і цілеспрямовану фінансово-правову діяльність органів фінансового контролю щодо встановлення фактичного стану справ на підконтрольному об'єкті з питань, які стосуються його фінансово-господарської діяльності. Фінансовий контроль передбачає перевірку господарських і фінансових операцій щодо їх достовірності, законності, доцільності і ефективності. Він спрямований на забезпечення законності, фінансової дисципліни і раціональності в ході формування, розподілу, володіння, використання та відчуження активів з метою ефективного соціально-економічного розвитку усіх суб'єктів фінансових правідносин.

У фінансово-правовій літературі існує доволі різноманітна класифікація фінансового контролю залежно від різних критеріїв. Зазначимо, що такий поділ є

досить важливим теоретичним питанням та має практичне значення. Залежно від суб'єктів, що його здійснюють, фінансовий контроль поділяється на види, серед яких, як правило, виділяється парламентський контроль. При цьому, досліджуючи контроль у бюджетній сфері з боку парламенту, можна виділити також такий його вид, як бюджетний парламентський контроль (як частину фінансового парламентського контролю).

З огляду на викладене доходимо висновку, що науковці різних галузей науки досліджують парламентський контроль у бюджетній сфері як вид державного контролю та як вид державного фінансового, бюджетного контролю. У зв'язку з цим влучно видається думка О. Ф. Андрійко⁸ про те, що, попри різноманіття підстав класифікації контролю, його проведення базується на загальних принципах, а його види зберігають основні риси єдиного родового поняття контролю, хоча і мають свої особливості, характерні відмінності, що проявляються у завданнях, способах, формах його здійснення. Різні види контролю тісно пов'язані між собою, можуть накладатися, перетинатися, доповнювати один одного, здійснюватися у різному обсязі, з різних підходів і різним характером дій, але навіть перетинаючись, повною мірою вони не замінюють один одного, діють кожен у своїх межах, що визначаються завданнями даного виду контролю. Отже, можна констатувати, що дія різних видів контролю в одній системі ще не дає підстав для їх отождолення, підтверджує правомірність виділення кожного окремого виду. Більше того, існуючі між різними видами контролю суттєві відмінності при об'єднанні їх результатів дають всебічну характеристику підконтрольного об'єкта.

Звернемо увагу на те, що в науковій юридичній літературі твердження про те, що парламентський контроль здійснюють Верховна Рада України та її комітети (як структурні підрозділи) та народні депутати, як правило, не викликає сумнівів. Інша ситуація виникає, коли йдеться про Рахункову палату. Частина науковців вважають, що парламентський контроль здійснює також і Рахункова палата, а частина не погоджується із цим твердженням.

Так, М. П. Кучерявенко залежно від суб'єктів, що здійснюють державний фінансовий контроль, поділяє його, зокрема, на той, що здійснюється органами загальної компетенції (до яких відносить Верховну Раду), та на той, що здійснюється органами спеціальної компетенції, які створені спеціально для фінансового контролю (серед них виділяє Рахункову палату)⁹. Зазначимо, що повністю поділяємо позицію автора, адже він не об'єднує контроль Верховної Ради та Рахункової палати в один вид, а відносить контроль, здійснюваний цими органами, до різних видів.

Підтримуємо також позицію Л. А. Савченко¹⁰, яка залежно від видів суб'єктів, що здійснюють публічний фінансовий контроль, серед інших видів виділяє парламентський контроль, що здійснюється органом законодавчої влади – парламентом, та інституційний, що здійснюється Рахунковою палатою – спеціальним контролюючим суб'єктом, повноваження якого визначені Конституцією України.

Отже, слід наголосити, що правовий статус Рахункової палати як спеціальної контрольної інституції, що здійснює контроль у бюджетній сфері, є особливим та доволі специфічним¹¹. Хоча цей орган згідно із Конституцією України здійснює контроль за надходженням коштів до Державного бюджету України

та їх використанням від імені Верховної Ради України¹², а також підзвітний Верховній Раді та регулярно інформує її про результати своєї роботи¹³, тим не менше, на нашу думку, немає достатніх підстав відносити Рахункову палату до органів, що здійснюють парламентський контроль.

Таким чином, докладніше розглянемо парламентський контроль, що здійснюють Верховна Рада України та її комітети. Бюджетний кодекс України¹⁴ (ст. 109) встановлює, що Верховна Рада здійснює контроль за дотриманням бюджетного законодавства у процесі розгляду Бюджетної декларації; розгляду проекту та прийняття закону про Державний бюджет України; внесення змін до закону про Державний бюджет України; виконання закону про Державний бюджет України, у тому числі шляхом заслуховування звітів про виконання Державного бюджету (включаючи звіти головних розпорядників коштів державного бюджету про використання ними бюджетних коштів та результати виконання відповідних бюджетних програм); розгляду річного звіту про виконання закону про Державний бюджет України; використання кредитів (позик), що залучаються державою від іноземних держав, іноземних фінансових установ і міжнародних фінансових організацій. Верховна Рада здійснює також контроль за діяльністю Рахункової палати щодо виконання нею повноважень.

Ця стаття Бюджетного кодексу деталізує норму ст. 85 Конституції України, що визначає повноваження Верховної Ради, зокрема, щодо здійснення парламентського контролю, затвердження Державного бюджету України та внесення змін до нього, контролю за виконанням Державного бюджету України, прийняття рішення щодо звіту про його виконання.

Аналізуючи норми Конституції, можна зробити висновок, що йдеться про контроль лише на одній стадії бюджетного процесу – стадії виконання Державного бюджету. Але є цілком очевидним, що контроль за дотриманням бюджетного законодавства здійснюється Верховною Радою на усіх стадіях бюджетного процесу: стадії підготовки проекту бюджету, його розгляду та затвердження, виконання бюджету та звітності про його виконання. Це підтверджується також наведеною вище ст. 109 Бюджетного кодексу.

Зазвичай у парламентах більшу частину роботи, пов'язаної зі здійсненням парламентського контролю, виконують комітети. Відповідно до Закону України «Про комітети Верховної Ради України»¹⁵ комітети здійснюють законопроектну, організаційну та контрольну функції. Вказаним законом визначені повноваження комітетів у бюджетному процесі.

Зазначимо, що згідно із Постановою Верховної Ради України «Про перелік, кількісний склад і предмети відання комітетів Верховної Ради України восьмого скликання»¹⁶ утворено 27 комітетів та визначені предмети їх відання¹⁷. Так, до відання Комітету з питань бюджету віднесені: державна бюджетна політика та міжбюджетні відносини; Державний бюджет України (включно з питаннями доходів, видатків бюджету, контролю за виконанням бюджету); бюджетний процес; державний внутрішній і зовнішній борг; проведення експертизи щодо впливу законопроектів, проектів інших актів на показники бюджету та відповідності законам, що регулюють бюджетні відносини; діяльність державних фінансових органів; діяльність Рахункової палати. Слід зазначити, що на законодавчому рівні контрольні повноваження комітету з питань бюджету визначені ст. 109 Бюджетного кодексу України.

Зауважимо, що питання контролю за дотриманням бюджетного законодавства тією чи іншою мірою можуть бути віднесені до відання й інших комітетів: з питань фінансової політики і банківської діяльності, з питань податкової та митної політики, з питань економічної політики, з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування, з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення, з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму, з питань запобігання і протидії корупції, з питань європейської інтеграції тощо.

Парламентський контроль у бюджетній сфері може також ефективно здійснюватись народними депутатами за допомогою депутатських запитів та депутатських звернень. Відповідно до Закону України «Про статус народного депутата України» депутатський запит – це вимога народного депутата, народних депутатів чи комітету Верховної Ради України, яка заявляється на сесії Верховної Ради України до Президента України, до органів Верховної Ради України, до Кабінету Міністрів України, до керівників інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також до керівників підприємств, установ і організацій, розташованих на території України, незалежно від їх підпорядкування і форм власності, дати офіційну відповідь з питань, віднесених до їх компетенції. Депутатське звернення – це викладена в письмовій формі пропозиція народного депутата, звернена до органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, керівників підприємств, установ і організацій, об'єднань громадян здійснити певні дії, дати офіційне роз'яснення чи викласти позицію з питань, віднесених до їх компетенції.

Таким чином, дослідивши теоретичні та правові засади парламентського контролю у бюджетній сфері, можна констатувати, що він здійснюється як безпосередньо Верховною Радою України, так і її комітетами та народними депутатами.

Вважаємо, що немає достатніх підстав відносити Рахункову палату до органів, що здійснюють парламентський контроль у бюджетній сфері, незважаючи на те, що цей орган здійснює контроль за надходженням коштів до Державного бюджету України та їх використанням від імені Верховної Ради України, а також підзвітний Верховній Раді та регулярно інформує її про результати своєї роботи. Правовий статус Рахункової палати як спеціальної контрольної інституції є особливим та доволі специфічним.

На нашу думку, необхідне термінове реформування законодавства про Рахункову палату та наближення його до міжнародних стандартів (передусім внесення відповідних змін до ст. 98 Конституції України та до Закону України «Про Рахункову палату»). Відтак буде нагальна необхідність у виділенні окремого виду фінансового контролю (залежно від суб'єктів його здійснення) – контролю вищого органу контролю публічних фінансів в Україні – Рахункової палати.

Вважаємо, що норми Конституції України, Бюджетного кодексу та деяких інших нормативно-правових актів не узгоджені між собою повною мірою. Тоді як Конституція говорить про здійснення Верховною Радою контролю лише за виконанням Державного бюджету аналіз норм Бюджетного кодексу та інших нормативно-правових актів свідчить про здійснення контролю з боку Верховної Ради та її комітетів на усіх стадіях бюджетного процесу – стадії складання

проекту державного бюджету, його розгляду, затвердження, виконання бюджету та звітності про його виконання. У зв'язку з цим пропонуємо внести відповідні зміни до ст. 85 Конституції з метою ліквідації викладених неузгодженостей. Це сприятиме підвищенню ефективності реалізації законодавства у сфері парламентського, фінансового та бюджетного контролю.

1. Казюк Я., Венцель В., Герасимчук І. Особливості фінансово-бюджетного контролю. 2019 рік. Центральний офіс реформ при Мінрегіоні. URL: <https://decentralization.gov.ua/news/10562> **2. Андрійко О. Ф.** Державний контроль. *Великий енциклопедичний юридичний словник* / за ред. акад. НАН України Ю.С. Шемшученка. 2-ге вид., переробл. і доповн. Київ: Вид-во «Юридична думка», 2012. С. 180. **3. Барабаш Ю. Г.** Парламентський контроль в Україні (конституційно-правовий аспект): монографія. Харків: Логос, 2004. С. 192 с. **4. Майданик О. О.** Теоретичні проблеми контрольної функції парламенту України: автореф. дис. ... докт. юрид. наук: 12.00.02. Київ, 2008. 39 с. С. 8. **5. Воронова Л. К.** Фінансове право України: Підручник. Київ: Прецедент; Моя книга, 2006. С. 82. **6. Савченко Л. А.** Фінансово-контрольне право: становлення та розвиток: монографія. Київ: Юрінком Інтер, 2017. С. 196. **7. Казюк Я., Венцель В., Герасимчук І.** Особливості фінансово-бюджетного контролю. 2019 рік. Центральний офіс реформ при Мінрегіоні. URL: <https://decentralization.gov.ua/news/10562> **8. Андрійко О. Ф.** Державний контроль в Україні: організаційно-правові засади. Київ: Наук. думка, 2004. С. 86. **9. Воронова Л. К., Кучерявенко М. П.** Финансовое право: учебное пособие для студентов юридических вузов и факультетов. Харьков: Легас, 2003. С. 57. **10. Савченко Л.А.** Фінансово-контрольне право: становлення та розвиток: монографія. Київ: Юрінком Інтер, 2017. С. 197. **11. Див. докл.: Вороніна Н. В.** Контрольні повноваження Рахункової палати в умовах децентралізації бюджетної системи: український досвід та міжнародні стандарти // Jurnalul juridic national: teorie și practică. Moldova. 2018. №6. С. 125–129. **12. Конституція України**, прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28.06.1996 р. (з наст. змінами). URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> **13. Про Рахункову палату:** Закон України від 2.07.2015 р. № 576-VIII (з наст. змінами). URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/576-19> **14. Бюджетний кодекс України:** Закон України від 8 липня 2010 року № 2456-VI (з наст. змінами). URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2456-17/page> **15. Про комітети Верховної Ради України:** Закон України від 4.04.1995 р. № 116/95-ВР (з наст. змінами). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/116/95-%D0%B2%D1%80> **16. Про перелік, кількісний склад і предмети відання комітетів Верховної Ради України восьмого скликання:** Постанова Верховної Ради України від 4.12.2014 р. № 22-VIII (з наст. змінами). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/22-19> **17. Предмети відання комітетів Верховної Ради України восьмого скликання.** Додаток до Постанови Верховної Ради України від 4.12.2014 р. № 22-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/22-19>

References

1.Kaziuk Ya., Ventsel V., Herasymchuk I. Osoblyvosti finansovo-biudzhethnoho kontroliu. 2019 rik. Tsentralnyi ofis reform pry Minrehioni. URL: <https://decentralization.gov.ua/news/10562> **2. Andriiko O.F.** Derzhavnyi kontrol. Velykyi entsyklopedychnyi yurydychnyi slovnyk / Za red. akad. NAN Ukrainy Yu.S. Shemshuchenka. – 2-he vyd., pererobl. i dopovn. – K.: Vyd-vo «Iurydychna dumka», 2012. S. 180. **3.Voronova L.K.** Finansove pravo: Pidruchnyk. K.: Pretsedent; Moia knyha, 2006. S. 82. **4.Savchenko L.A.** Finansovo-kontrolne pravo: stanovlennia ta rozvytok: Monohrafiia. – K.: Yurinkom Inter, 2017. – S. 196. **5.Kaziuk Ya., Ventsel V., Herasymchuk I.** Osoblyvosti finansovo-biudzhethnoho kontroliu. 2019 rik. Tsentralnyi ofis reform pry Minrehioni. URL: <https://decentralization.gov.ua/news/10562> **6.Barabash Yu.H.** Parlamentskyi kontrol v Ukraini (konstyututsiino-pravovyi aspekt):

Monohrafiia. – Kh.: Lohos, 2004. – S. 192 s. 7. Maidannyk O.O. Teoretychni problemy kontrolnoi funktsii parlamentu Ukrainy: avtoref. dys. ... dokt. yuryd. nauk: 12.00.02. Kyiv, 2008. 39 s. S. 8. 8. Andriiko O.F. Derzhavnyi kontrol v Ukraini: orhanizatsiino-pravovi zasady: Naukove vydannia. – K.: Naukova dumka, 2004. – S. 86. 9. Voronova L.K., Kucheriavenko M.P. Fynansovoe pravo: Uchebnoe posobyie dlia studentov yurydycheskykh vuzov y fakultetov. Kharkov: Lehas, 2003. S. 57. 10. Savchenko L.A. Finansovo-kontrolne pravo: stanovlennia ta rozvytok: Monohrafiia. – K.: Yurinkom Inter, 2017. – S. 197. 11. Dyv. detalnishe: Vorotina N.V. Kontrolni povnovazhennia Rakhunkovoi palaty v umovakh detsentralizatsii biudzhetnoi systemy: ukrainskyi dosvid ta mizhnarodni standarty // Jurnalul juridic national: teorie și practică. – Moldova. – 2018. – №6. – S. 125 – 129. 12. Konstytutsiia Ukrainy, pryiniata na piatii sesii Verkhovnoi Rady Ukrainy 28.06.1996 r. (z nast. zminamy). URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> 13. Pro Rakhunkovu palatu: Zakon Ukrainy vid 2.07.2015 r. № 576-VIII (z nast. zminamy). URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/576-19> 14. Biudzhetni kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 8 lypnia 2010 roku № 2456-VI (z nast. zminamy). URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2456-17/page> 15. Pro komitety Verkhovnoi Rady Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 4.04.1995 r. № 116/95-VR (z nast. zminamy). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/116/95-%D0%B2%D1%80> 16. Pro perelik, kilkisnyi sklad i predmety vidannia komitetiv Verkhovnoi Rady Ukrainy vosmoho sklykannia: Postanova Verkhovnoi Rady Ukrainy vid 4.12.2014 r. № 22-VIII (z nast. zminamy). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/22-19> 17. Predmety vidannia komitetiv Verkhovnoi Rady Ukrainy vosmoho sklykannia. Dodatok do Postanovy Verkhovnoi Rady Ukrainy vid 4.12.2014 r. № 22-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/22-19>

DOI: 10.33663/0869-2491-2019-30-319-327